

Resumé

Předmětem mé diplomové práce je problematika řízení o pozůstalosti. Jejím hlavním cílem je pak charakterizovat průběh řízení o pozůstalosti s ohledem na současnou právní úpravu.

Obecně platí, že dědické právo vzniká k okamžiku smrti zůstavitele, přesto však musí proběhnout řízení o pozůstalosti. Úkolem notáře (jako soudního komisaře) je proto zjištění zůstavitelových případných dědiců, dále pak zjištění aktiv a pasiv pozůstalosti. Cílem takového počinání (a obecně i cíl celého řízení) je rozdělit příslušný majetek a dluhy mezi zjištěné dědice.

Má práce je rozdělena do čtyř samostatných částí. První část se skládá ze dvou kapitol, které jsou věnovány historii a pramenům práva. Druhá část se zabývá základními instituty řízení o pozůstalosti. Lze ji rozdělit do čtyř kapitol, které pojednávají o charakteristice a funkci řízení o pozůstalosti, pravomoci a příslušnosti soudů, notářích jako soudních komisařích a účastnících řízení. Třetí část se týká průběhu samotného řízení o pozůstalosti. Co se této zásadní části práce týče, byla rozdělena do dvanácti kapitol, které postupně řeší zahájení řízení, předběžná šetření, zajištění pozůstalosti, správu pozůstalosti, zjišťování dědiců, zjišťování aktiv a pasiv pozůstalosti, majetek ve společném jmění manželů, projednání dědictví, rozhodování v řízení o pozůstalosti, dodatečně najevo vyšlý majetek a likvidaci pozůstalosti.

A konečně v poslední části této práce jsem se rozhodla zabývat problematikou mezinárodního prvku. Myslím, že je to více než aktuální záležitost, s ohledem na Nařízení (EU) č. 650/2012 o dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení, které vstoupilo v účinnost.